

RUBAİLER 2**Tacettin ŞİMŞEK****CEBİNDE DÜNYA**

Binlerce hayal döküp
duvar diplerine
Boncuk dizivermişiz
rüya iplerine
Yalnızca
şeker gazoz kapak bilye değil
Dünya sığıyor
çocukların ceplerine

KENDİNE SÜRGÜN

Bazen çok uzundur bir adım
kırk yıldır
Bir tutkulu sevda aradım
kırk yıldır
Ben kendime kaçtım
gücenip kendimden
Ben kendime sürgün yaşadım
kırk yıldır

PUT KIRMAK

Bin bir soru bekler bizi
her mevsimde
İsyân ve keder kimde
tevekkül kimde
Çevren çeperin
avuçların put denizi
Âzer de senin cebinde
İbrahim de

AŞK UĞRUNA

Nefret mi dedik
öfke mi güttük bizler
Her gün
yeni kaygılar büyüttük bizler
Zılgıt da yedik taş da yedik
gam da yedik
Aşk uğruna
dirsek de çürüttük bizler

ERKEN GİDEN İÇİN

İtrî'yi yoran beste
'neva' mıydı gülüm
Her nağmesi
bir derde deva mıydı gülüm
Gök kubbeyi
şarkılarla yıkmak varken
Tek şarkıda susmamız
reva mıydı gülüm

VEFANIN ÖLÜMÜ

Gün geldi
şiirle süsledim yastığımı
Bilsin bu hayat
ufka rüya astığımı
Dünyada vefa kalmadı
derlerse eğer
Herkes görecek
bağrıma taş bastığımı

EVLADINI YİYEN DEV

Bir söz kanatır ruhları
bir kanlı haber
Kan kan yine kan
her yöre her yan
her yer
Dostum
bu ne çirkin bu ne vahşi dev ki
Kandan kurulan sofrada evladını yer